

GARANȚII

În afacerile comerciale de împrumut, garanții sau cheazăii îndeplinesc un rol hotărâtor. Fără girul unei persoane solvabile nu se poate împrumuta cu poiziția de la nici o bancă. În caz de insolabilitatea debitorului, creditorul să aibă de unde se despăgubi: din averea garantului.

O chestie de umanitate face pe omul simțitor la nevoile altuia, să nu-i refuze rugămintea și să primească girul. Ce însemnează o iscălitură? Nu scoți bani din buzunar să te resimți. Prietenia sau legăturile de rudenie prezintă încredere de cinst și punctualitate.

Ce se întâmplă după oferirea unei simple iscălituri, se știe. O știu mulți nenorociți care au plătit cu vârf și îndesat, nu numai capetele dar și procente ani și ani de-arândul. Unii s-au împrumutat și au benchetuit, iar alții au înghițit în sec, au blestemat, și-au osândit familia, și-au rupt de la gură și au achitat împrumuturile fie ale unor nemernici, fie ale unor nenorociți.

Și astăzi mănâncă mulți pâinea aceasta amară a facerii de bine prietenilor sau cunoscuților. Actele de porfollu ale băncilor sunt pline de numele acestor victime, judecătorile osândesc în regulă garanții, ba uneori și mai ales acum mai bate și doba la ușile unora să le vândă lucrurile din casă, pentru datorii pe care ei nu le-au făcut, pentru niște bani, pe care ei nici nu i-au văzut.

Știu cu toții lucrurile acestea. Vinovații binelui făcut la o mare strămtorare, se întâlnesc și se văd în multe părți. Cunosce prieten care îndurându-se de un desnădăduit i-a girat 5000 de lei. Tăcșosul de trei ani nici capul nu-l doare, iar prietenul meu plătește, din gros, la procente și la capital. Altul a girat pentru 90 000 de lei. Datornicul a pierdut tot, iar garantul of tează blastamă și plătește. Altul mi se tânguia, zilele acestea, cum de vre-o 6 ani a împrumutat pe un nepot cu 6000 lei. Nici măcar o scrisoare să-l întrebe de sănătate nu i-a mai trimis, dar de cum banii sau măcar parte din ei.

Ce se mai întâmplă însă? Din această sărăcăcie și hojtie își perd leftereaua și cei care ar vrea să fie cinstiți. Se spulberă orice rază cât de timidă de încredere în cuvântul semenului, se învățosează inimile și se împetresc sufletele chiar și a celor mai binevoitori oameni. Și atunci la un împrumut cu toți sorții de achitare, nevoiașul trebuie să alege ca un prețicar de vânătoare și să colinde zi și noapte, după o oarecare naiv și străin de realitate vieții și vicislișugurile prietenilor, ca să-i gireze poiziția.

Chestiile bănești întolidesuna au adus desbinare și vrăjmasie. Până la ele, oamenii suferă de cei mai buni prieteni. Implicații în afaceri, suferinți și înfrângeri pe sfârșit, devin cei mai aprigi dușmani.

Garanția implică un înalt simț de demnitate și onestitate. Ipsiți, astăzi mulți oameni cu aparență de corectitudine. Ei singuri sunt pe cale să cadă victime unei asemenea probe de înțelegere a suferinții altora, pentru garanția unui împrumut de 15 000 de lei. Cine a mai garanta ca mine ca mine să plătesc?

Proat Oh. Vorșescu

PRĂBUȘIREA IDOLULUI

În sfârșit — după o lungă și zădărnica rezistență întru diabolică perseverare spre ruina totală a tuturor rezervei de viață ale țării — guvernul Maniu — idolul (cel cu fața de smoală și cu privirea stranie, din altă lume) — s-a prăbușit.

S-a prăbușit definitiv și iremediabil, sub ochii noștri nepăsători și sub prăpastia neagră, de fund de iad, pe care și-a săpat-o, zi de zi, cu întreg sistemul lui drăcesc de sugrumare a oricărei porniri de viață națională, de progres și de bunăvoință.

Nici o mirare pe nici o față. Nici un semn de nedumerire. Prăbușirea era ceva unanim dorit — un eveniment presimțit dela un capăt la altul al țării, așteptat cu fiecare răbărit de soare și rostit în rugăciunile de fiecare seară. Așa că n'a mai surprins pe nimeni, ci, dimpotrivă, a provocat un formidabil suspin de ușurare, în toată suflarea românească din cele patru unghiuri ale țării.

Aceasta e, în genere, plata trădării. Pentru că, în adevăr, guvernul Maniu s'a făcut vinovat de uricioasă trădare

față de popor.

Aduceți-vă aminte cum a venit la putere... Era socotit drept o ultimă rezervă a neamului. Zece ani a crescut cu poporul — cu nevoile, cu necazurile și suferințele lui. S'a hrănit din pâinea neagră și săracă a țărânului. S'a răcorit cu apa limpede a riurilor din care se înviorează plugarul. S'a îndulcit cu roapele pomilor. Și s'a identificat cu viața umilă și nevoieșă a oropsiților dela talpa țării. Devenise un idol salvator al nostru, al tuturor.

Amarnică și crudă ne fu deziluzia. Socotisem drept idol pe un ordinar aspirant la... mâna puterii. Despărțirea se făcuse demult. Demult se desprinsese el din comuniunea noastră de dragoste, de necazuri de bucurii. Deaceia prăbușirea n'a mai impresionat pe nimeni.

Ducă-se! Praf și pulbere să se aleagă din guvernul acesta care a făcut praf și pulbere toată organizația și așezămintele noastre de stat cu abia 6) ani de existență.

Depe urma lui ne va rămâne, însă, amintirea desguștătoare a celui mai pândalnic

și mai neputincios dintre guverne: O stabilizare fără roade; o politică internă și externă detestabilă; o devalorizare a singurei noastre bogății: recolta agricolă; o demonetizare a bogățiilor solului și subso-lului; o lovitură de moarte dată industriei naționale; o monopolizare a tuturor surselor de venituri bugetare; o totală amanetare la străini — Casele autonome: cea mai formidabilă fabrică de irosit franci (câte 8.000 lei salar pe oră!); un nemaipomenit iureș în bugetul statului și așa destul de secătuit; o drăcească goană după diurne — încasate sub orice formă, sub orice risc și din orice fonduri; ș. a. m. d.

Pun punct. Nu mai continuu, căci ar fi să nu mai isprăvesc. Elung pomelnicul fărădelegilor. Atâta pot spune: să le fie existența grea, ca o piatră de moară, așa cum ni s'a făcut viața noastră.

Și ne îndreptăm nădejile înspre Rege și înspre Dumnezeu, rugându-l să aibă în sfânta Lor pază Țara și Poporul acesta, prea din caleafară de răbdător, exasperant de tolerant și înervant de îndurător.

C. N. TURCU

Un diagnostic autorizat

de Victor Andrei profesor

Gazetele bucureștene anunță, că în în fața unei asistențe formată din exponenții culturii și economiei naționale, d-l Lucien Romier fostul director a ziarului „Le Figaro” eminent om de litere și economist, și-a expus concluziile celor două luni de atență cercetate la fața locului, a problemelor curente ale statului nostru.

Să fie vorba oare tot de un inspector umanitar, speță prea cunoscută, primit cu osanale și banchele, prodig în laude aci, pentru a ne împrășia apoi cu noroi, când pământul valahului credul a dispărut la orizont?

Se pare că nu. Publicistul francez ne aduce cheazăie numai probitatea științifică a intelectualului de rasă, specifică compatrioților săi: selea de adevăr isvorăște numai din dorința de a se lumina pe sine și a apare evidentă celui care cercetează atent concluziile sale. Căci, spre deosebire de hulatorii ce l-au precedat, adevărurile dureroase nu ne sunt ocolite la noi acasă, nici măcar cu jena prietenului griului de impresia ce va face amfitrionilor. Arborând adevărul, ne servește aproape fără voe

Căci de un doctor specialist în ranele suleștești din structura intimă a țării noastre, avem nevoie cel puțin tot atât cât de luminile financiare ale d-lui Auboin în materie bugetară.

În lînta spre progres a poporului și statului nostru, un bilanț a realizărilor, dar mai ales a greșelilor noastre, se impune mai mult ca totdeauna astăzi când echivalăm domnia Regelui Carol II cu începutul unei ere noi. N'am spus o vorbă de prisos. Operația aceasta delicată și dureroasă în sine totodată, nu poate să fie opera unui român.

Ar cere un izolat de tumultul patimei și un cunoscător profund a celui mediu în care și-ar interzice intrarea; un îndrăgostit de om și un vrăjmas al urei personale: un Vasile Pârvan pe care nu-l mai găsim astăzi.

Însăși viziunea de profet a d-lui Iorga prevăzând realitatea dincolo de clipa prezentă, e pusă la îndoială.

(continuare în pag. 11-a)

BILANȚ SAPTĂMÂNAL

Toamna cad frunzele...

Dar toamna aceasta a întregit însă proverbul, dovadă că nu numai frunzele cad, ci și dirijabilele și mai ales guvernele. Dacă pentru cele dintâi, simți o tre sârire rece și o nostalgie organică după viața însoțită din timpul verii, și încă pentru cele secunde, o teamă și o durere de siguranța tehnice, apoi pentru căderea celor din urmă — a guvernelor — și'n special a guvernului cu pricina — nu ai nici un fel de sentiment înfundat, ci dimpotrivă, bucurie.

Slavă Ție, Doamne, că mai avem și noi prilejuri de bucurie, în mijlocul acestui amar endemie în care ne-am deprins a trăi.

Asta nu înseamnă însă că s'a rezolvat criza. Criza continuă și se agravează. Așa, de exemplu, criza economică în proporții de dezastru. Produsele noastre agricole, ajungând

de răsul Chioarei. Nu mai vorbim pe celelalte produse pentru care nu era socotită o... Tard eminamente...

Toluși pe fericirii noștri politicieni, nu-i interesează, momentan, decât mijloacele prin care ar putea ajunge la putere. Mragiul puterii îi îmbată până a vedea numai roz dinaintea ochilor.

Dar vor vedea și stele verzi deacum înainte. Ar trebui să le fie un avertisment replica funcționarului concediat, către Directorul ministerial al Moldovei:

— Domnule director, înainte de a mă concedia pe mine pentru economii bugetare, te rog să interviu să ți se reducă d-tale — pentru același scop — automobilele și salariul uluilor pe care-l încesezi;

Sau cealaltă replică, a mecanicului pensionar caferist, către directorul Căilor ferate:

— Do, nu v'afi apropiat de sufletele subalternilor do, și n'afi făcut nimic pentru ei.

Nu-i așa că e un semn îmbucurător, al vremii, acest curaj „imperlinent” pe care-l capătă Românul?

Un act de acesta „imperlinent” s'a produs și în umilita noastră urbe: Tânărul N. Dandescu — licențiat în drept — funcționar în serviciul poliției locale, a refuzat premiul de... 1000 lei, acordat d'n cele 50 000 pentru prinderea autorului furtului de 5 milioane.

Se zice că juriul, care a împărțit premiul... pe sprinceană, a rămas stupefiat de acest act recalcitrant, produs în sânul unei instituții unde trebuie să domniască o supunere... slugarnică.

Nu putem decât să le felicităm pentru „imperlinența” d-tale (lasă să zică ei!) d-le Dandescu.

Așa le trebuie. Fărămăturile să le aruncăm în obrazul celor ce au în mână și pâinea și cuțitul.

DAN COSTEA

JUNIMEA

IIV

de GEORGE JUVARA

În legătură cu aceasta, Maiorescu face și o observație spirituală. „Când se introduce — zice el — reflecții politice în poezie, se introduc și fantezii poetice în politică, — două confuzii între care este greu de hotărât, care este mai primejdioasă”¹¹⁾.

3) Din faptul că el combate naționalismul și liberalismul în operele de artă¹²⁾ ceea ce a făcut ca „junimiștii” să fie nedrept considerați drept „cosmopoliți”¹³⁾ mai vedem o consecință: critica „beției de cuvinte”. Maiorescu lovește fără cruțare în „forma fără fond”, criticând aceste cazuri de „patologie literară”. În care declamația și

neadevărul sunt împinse până la ridicol¹⁴⁾.

„Trebuie — zice Maiorescu — să ne ferim mai ales de un pericol: de fraza goală, de iluzia că formele deserte pot ține locul fondului solid, și că acest pericol este tot atât de mare în literatură cât și în politică”¹⁵⁾.

4) Tot în legătură cu combaterea naționalismului și liberalismului în poezie, Maiorescu încurajează traducerea capodoperelelor streine, înțelegând binefacerea ideilor apusene. El însuși traduce din Schopenhauer, Spencer, Ibsen, ș. a.

5) Combătând „forma fără fond”, Maiorescu n'a cruțat nici „lipsa de formă”, cerând artis-

tului să creeze așa fel, încât să unească perfecțiunea formei la adevărul fondului; „la fond adevărat, formă perfectă” este formula sa¹⁶⁾.

6) Un alt principiu critic al lui Maiorescu — formulat în „Prefața” edițiunii din 1874 a „Criticii” — este că mediocritățile nu trebuiesc încurajate, ci combătute și completamente distruse de critic¹⁷⁾.

Ceea ce e mai curios e că Lessing — de care știm că Maiorescu a fost influențat¹⁸⁾ — se pronunță astfel în una din primele sale încercări critice („Rechtungen des Horaz”): „Einen elenden Dichter tadelt man gar nicht, mit einem mittelmässigen verfährt man gelinde, gegen einen grossen ist man unerbittlich” („Pe un poet slab nu-l criticăm, cu unul mediu nu purtăm blând, față de unul

mare suntem neîndurători”¹⁹⁾).

Acest principiu critic pare a fi cu totul original în opera lui Maiorescu; în orice caz, ceea ce e sigur, e că la criticii cei mai cunoscuți, ¹¹⁾ nu l-am întâlnit. Să vedem cum îl explică marele critic.

El susține, în prefața citată mai sus, că la un moment dat puterile morale și materiale ale unui popor sunt mărginite, formând o cantitate fixă, un număr determinat. „Nu te poți juca nepedescut cu această sumă a puterilor”, căci ceea ce întrebuijezi, pentru o lucrare de prisos sau greșită, „sunt în veci pierdute pentru lucrarea cea trebuincioasă și cea adevărată”. „Ai un singur bloc de marmură — zice Maiorescu ¹²⁾ — ducă il întrebuijezi pentru o

(continuare în pag. 11-a)

Un diagnostic autorizat

continuare din pag. 10

laltă de ce, cuvântul sincer și luminat al unui străin generos nu e atât de prețios astăzi. A isbit publicul francez să fie doctorul de care avem nevoie? Să ne înțelegem însă: nu leacul, ci conștientizarea faptului că realitățile vor fi un suferință eroică pentru dânsul.

Exponerea câtorva din ranele semnalate vor răspunde, cred, la întrebare, demonstrându-ne că din nefericire nu drumul apucat de noi e cel adevărat.

Cadrul restrâns al articolului de față ne împiedică o amplă dezvoltare. Apariția însă în volum a impresiilor D-lui Romier, anunțată pe curând ne va suplini, credem, lipsurile.

Din primul moment apărăm în ochii Francezului ca o țară de curioase antiteze.

Cu un spirit de inițiativă național locit de vitregia asupririlor, lăsând totuși jărâtimea — singura — marea — rezervă de energii creatoare o pradă bolilor, alcoolismului și subalimentației. Cu o variație de temperamente prețioase pentru un popor în plină dezvoltare cum e al nostru, supus totuși de sus nui centralism politic și mai ales spiritual.

Cu un pământ fertil susceptibil de culturi multiple canonizate totuși să producă pururi, grâu și porumbul trudnic recoltate, trimise apoi să înfrunte concurența neegală a produselor ieftine din țările exotice.

Țară agricolă prin excelență tinzând totuși să-și creeze o industrie parazită cu materii prime importate când nu există o uzină care să valorifice lemnul pădurilor bogate. Pregătit pagubelor și mizeriilor 75% din populația României se îndreaptă spre peire.

Idei prea negre? Strămbătură disprețuitoare de nas în occidental sau sentințe arogante și

atitudinile de călător propozitive? Poate nici una, nici alta. Trăim, se pare, tocmai scadența propriilor noastre greșeli traduse, cum e firesc, prin stare economică dezastruoasă. Cu un copil ne dăruim fără voce, celulea de cuburi a străduințelor noastre neîndămânate.

Politică greșită sus, inerție vinovată jos. Ranele răboiului nu ne pot fi singura scuza. Nici măcar „saltul în gol” de 70 ani de accelerată ascensiune la titlul de stat modern. Exemplul Japoniei e doar concludent.

Putința de îndreptare este însă și încă destulă. Nimerind ranele, doctorul ni-a dat și sfaturi. Hotărâte însă și imediate.

Să ne cunoaștem cât mai mult pe noi înșine căci noi și numai noi ne suntem singurii salvatori. Să nu mai aplicăm pe rane deschise cataplasme proaspăt etichetate la Paris, sau prea măbind astfel prăpastia înțelegerii. Și dreapta măsură în toate: nu prea mult politici și prea puțin celorlalte ramuri de activitate. Muncă multă, dăruie chiar... (Asta o știm și noi dar cine va face oare s'o proclamăm principiu vital?)

Țimp de întârziat nu este. E un imperativ nu numai a datoriei față de o umanitate căreia nu i-am plătit încă birul creației autohtone, dar și a unui ceas de nebănuită primejdie.

Rolul nostru economic și cultural de legătură între Orient și Occident întrebat încă de la 1866 de răposatul Rege Carol, rămâne încă și pentru viitorime. Rusia primejdiei de totdeauna, Rusia imperialismului slav cyrtopilor, va năzui iarăși, într-o zi, la un rol care astăzi ni se oferă nouă.

Multă vreme nu va ține copilărească sa experiență socială și noi nu putem trece indiferenți pe lângă clipa de față.

Și nu noi va trebui să fim călăii propriului nostru destin.

Victor Andrei, profesor

O lămurire

O ultimă ocazie în care a mai fluturat pe buzele pietrenilor furtul de 5 milioane și numele lui Popovici, a fost și împărțirea premiului de 50.000 lei oferit de A-lia G-lă P. T. T. să lămurim cu această ocazie un lucru:

Din toată poliția Piatra-N. eu fiind singurul care-l cunoașteam pe Popovici, am fost trimis la București, în urmărire la și după o muncă de o zi întreagă am dat de urma lui Popovici la Hotelul Frunzele, în Capitală, de unde plecase spre Bacău. Am venit la Bacău și negăsindu-l nici acolo, am plecat spre Piatra. În gara Buhuși s'au urcat cele 2 surori Șubiac, care veniseră cu mașina cu Popovici dela București până la Buhuși. Fără să mă cunoască cine sunt, le-am adus la poliția Piatra-N. având la ele suma de două milioane una sută două mii lei. Am mulțumirea că mi-am îndeplinit cu oarecare succes misiunea dată pentru care am fost premiat cu una mie lei. Premiul nu l-am primit într-o zi, ci mi-am făcut decât datoria și mi-am îndeplinit serviciul.

Nu premiul de 50.000 lei ci pasiunea pentru o urmărire atât de interesantă m'a făcut să primesc fără nici o ezitare de a pleca la București, în urmărire la Popovici.

Aceasta ca o lămurire pentru toți Pietrenii.

N. Dandescu

Inscrierile la

Academia Agronomică

Inscrierile la Academia de înalte studii Agronomice din București se fac numai până la 15 Octombrie.

Cererile de înscriere se vor adresa Rectoratului Academiei (Bul. Mărăști sau Căsuța poștală 207). Anul acesta sunt vacante în anul I-ii 100 locuri din care 30 locuri masă și casă gratuit, 20 locuri numai locuință gratuită și 50 pentru externi.

Concursul de admitere în Academia începe în ziua de 16 Oct. și constă din o probă scrisă și orală la următoarele materii: 1. Algebră, geometrie și trigonometrie, 2. Fizică și chimie, 3. Geologie și mineralogie, 4. Botanică și zoologie după programa cursului superior de liceu.

Spre a fi admiși bursteri se cere media 7.00.

Pentru a avea locuință gratuită se cere media 6.00.

Anul școlar începe în dimineața zilei de 27 Octomb. 1930.

Elfenirea cărnei

Primăria orașului a fixat prețul cărnei obișnuite de vacă — cu începere de la 1 Octombrie a. c. — la 23 lei kgr., Carnea de porc se va vinde cu 28 lei kgr., Carnea de oaie 16 lei kgr.

Expoziție Zootehnică

Prefectura județului Neamț, cu concursul Direcției Zootehnice din Ministerul de Agricultură și Domenii, al camerei de Agricultură a județului Neamț, va organiza în zilele de 18 și 19 Octombrie o Expoziție zootehnică la depozitul de harnasari din Grași-Neamț.

Crescătorii cari ar dori să expună animalele, vor trebui să le prezinte Comitetului de organizare a acestei expoziții, în ziua de 18 Octombrie ora 8 dimineța, când se va face examinarea și clasarea, iar deschiderea oficială a expoziției și distribuirea premiilor va fi în ziua de 19 Octombrie ora 10 dimineța.

Se vor acorda premii în bani, medalii, diplome, diferite unelte agricole și semințe de plante furagere.

Indrăgostita

Duminică 19 Octombrie, ora 9 seara, va avea loc, în sala teatrului local, reprezentația de gală a turnelului „Ventura”.

Se va juca „Indrăgostita” după superba comedie sentimentală a lui G. de Porto Riche.

Publicul va avea ocazia să asiste la un spectacol fastuos — dat fiind că d-na Marioara Ventura e o artistă reprezentativă a teatrului românesc. Un rol atât de important îl deține și d-l George Vraca — cunoscut publicului și din filme cinematografice.

Cu ocazia deschiderii școalelor au sosit la

„Librăria Românească” V. Ionescu Piatra-N.

Cărți de curs primar, pentru toate școalele din oraș și județ

Cărți de curs secundar pentru licee, școli normale, comercială elementară și comercială superioară, școalei profesionale etc.

Sortiment complet de Rețizite de scris pentru școală.

Serviciul prompt:

La cumpărături mari, reducere de prețuri.

Diferite specii de altoi de orice mărime cu preț convenabil se găsesc în str. General Manu 43.

La Restaurantul, Bodega și Cofetaria „CAVALER” V. Coroi

Petru-Rareș 2 — Piatra-N.

Se găsesc în permanență cele mai delicioase mâncăruri calde și reci pregătite de un bucătar specialist.

Patiserie de cea mai bună calitate proaspătă în fiecare zi.

Mare asortiment de Bonbonerie. Se primesc comenzi de cozonaci, cornuri, pască și orice articol de cofetărie cu prețuri convenabile.

Vinuri de Odobesti naturale, Mari reduceri de prețuri pentru acasă. Vinuri în sticle infundate: champagne, licheruri, coneacuri, romuri, mastică, malaga, vermut dela cele mai renumite case.

Consumați spre convingere.

ca la mama acasă!

poți fi servit numai la

Restaurantul și Cofetăria I. Sobolevschi

Strada Elena Cuza 3 la Soc. RAPID

cu mâncăruri calde și reci la orice oră din zi, având și un bogat asortiment de Prăjituri, Foursecuri, Bonboane și Ciocolată, etc.

Cu ocazia Sf. Sărbători se primesc tot felul de comenzi de cozonaci și pască, precum și comenzi p. Nunți și Baluri.

Deasemenea am pus la dispoziția clienților mei, cele mai bune calități de vinuri, bere și băuturi spirtoase precum și renumitul rachiu „Kidusch”.

Spre convingere vă rog a mă vizita

I. SOBOLEVSCHI

„LUMINA” TIPOGRAFIE, LEGATORIE DE CĂRȚI și FABRICĂ DE STAMPIL

DAVID ABRAMOVICI, — PIATRA-N.

STRADA PETRU-RAREȘ No. 8

Unicele ateliere în acest oraș și județ care execută în cele mai bune condițiuni orice lucrări atîngătoare de acestă branșă și cu

Prețuri ce desfid orice concurență

Săptămîna trecută

ziarul „Avântul” nu a apărut, ambii directori lipsind din localitate mai multă zile.

Oferte

inchise se primesc la direcția liceului „Petru-Rareș”, până la 20 Octombrie, pentru aprovizionarea internatului cu alimente de băcănie, carne și pâine.

Direcția liceului „Petru-Rareș” aduce la cunoștința tipografilor din localitate, că primește oferte închise până la 20 Oct. a. c., pentru tipărirea anuarului liceului pe anul școlar 1929-1930.

Alegerile Comitetelor

comunale agricole

La 22 Octombrie încep alegerile pentru instituirea Comitetelor agricole comunale. Acestea la rândul lor, vor alege Comitetul Central al camerei din localitate.

Va fi, de fapt cu mici excepții, o reconfirmare a actualei alcătuiri de sub președinția Părintelui Ștefan Romanescu.

Pentru că — lucru evident — Părintele Romanescu lucrează la camera de agricultură.

■ Banca Națională a pus în circulație nouile bilete de bancă a 100 lei, ele sunt imprimate pe aceeași hârtie dar spre deosebire de cele vechi sunt cu cerneală sepiă în loc de albastră.

Librăria MUNCA

Aduce la cunoștința elevilor de orice școală

că este asortată complet cu toate cărțile și rețizitele școlare pentru anul 1930—1931.

Prețuri avantajoase

Amatorii de Apicultură

pot cumpăra 3-4 stupi cu albine rame mobile ultima perfecțiune, închidere specială, structură termică, cu pereți tripli, rămân și iarna afară.

Deasemenea orice relații în acest domeniu se dau benevol. Str. General Manu, 43.

Intre Pângarași și Bisericiani

O notiță a noastră, într-unul din numerele trecute ale gazetei, anunța o anchetă la mănăstirea Pângarași cu scopul de a pune capăt amestecului domnilor dela Bisericiani în treburile mănăstirii Pângarași.

„Printre delegați — scriam noi — se zice că ar fi fost cineva și dela Ministerul Sănătății. Acesta ar fi studiat posibilitățile unei rapide evacuări a mănăstirii”.

E clar că este vorba de evacuarea mănăstirii de către Ministerul Sănătății — adică de către domniile dela Bisericiani. Ori, aceștia, au speculat informația noastră în folosul d-lor, lansând svonul că, deacum, vor rămăe ei singuri stăpâni la Pângarași.

Lucrurile se vor petrece însă tocmai pe dos.

Cinematograf și Cinematograf

Săptămîna aceasta s'a deschis cinematograful liceului de băieți din localitate. Este un eveniment important în latura distractivă a vieții locale. Din două motive: întâiu pentru că se vor rula filme alese (frumoase și interesante); apoi pentru că publicul nu va mai fi silit să inghită atmotsfera greoaie, — îmbibată cu acid fenic și miros infect de closet, a sălii Cinematografului Regal.

Consiliul Județean a fost convocat

Pentru ziua de 30 Oct. a. c. s'a fixeze definitiv retribuțiile funcționarilor județeni și s'a voteze bugetul pe 1930.

JUNIMEA

continuare din pag. 1-a

figură caricată, de unde să mai poți sculpta o Minervă?”

George Juvara

(Sfârșitul în nr. viitor)

1) „Critice” I p. 69.

2) Maiorescu susține că în poezie nici patriotismul n are ce căuta, ca patriotism ad-hac, căci „orice amintire reală de interes practic nimicește emoțiunea estetică” („Critice” III p. 62).

3) Tot pe nedrept Hajdeu consideră pe „Junimiști” drept filosemiți, pe când în realitate numai P. P. Carp era (într-o anumită măsură). D-l I. Negruzzi era antisemit infocat iar Conta la fel. În „chestia Evreilor” (1879) când cu revizuirea art. 7 a Constituției, Titu Maiorescu la Cameră și Alexandri la Senat și

au arătat pe deplin sentimentele lor filoromâne în această direcție. Chiar o pleduare a lui Maiorescu, reproducă parțial de însuși d. C. Graur în „Adevărul” (din 6 Iunie a. c.) ne edifică asupra sentimentelor naționale ale conducătorului „Junimii”, d. A. C. Cuza e o dovadă în plus (v. Umorul lui Hajdeu” de Barbu Lăzăreanu, p. 100 și urm.). Amintiri de la Junimea dela Iași” de G. Panu, I, p. 384).

4) V. „Beția de cuvinte” și „Răspunsurile Revistei Contemporane”, „Critice” I, p. 233-293)

5) „Critice” I, p. 293.

6) P. P. Carp traduce „Othello” și „Macbeth”; Col. N. Skelitti din Heine, iar A. Naum din Mistral, V. Pogor traduce din autorii francezi moderni; D. C. Olănescu-Ascanio traduce din Horatiu, N. Basilescu pe

pe Catul iar I. Caragiani, „Odissea”.

7) A se compara cu formula lui Boileau: „rien n'est beau que le vrai” (v. „L'art poetique”) Boileau se mărginește să afirme că „il n'est point de degre du mediocre au pire” (Ibid., chant IV; op. cit. „Oeuvres de Boileau” p. 177).

9) La apariția lucrării sale „Einiges philosophische in gemenfasslicher Form” (Berlin, 1861). criticul Stahr l-a chiar comparat cu Lessing.

10) v. „Geschichte der deutschen National-Literatur” de Prof. Dr. Hermann Kltuge (ed. 35, p. 136).

11) E vorba de Sainte-Beuve, H. Taine, J. Lemaitre, F. Brunetiere și E. Faguet.

12) op. cit. „Critice”, I, p. 8.

Tipografia „Lumina” D. Abramovici Piatra-N.